

Revolte în do major de verde

Gerra Orivera

algebră planetară

nu-i nevoie ca pe-o găză paranoică să mă privești concentrat
din lentilă de arhivar
pentru că algebra mea astrală nu aliniază aceleași sunete comune
în claviatura unui timp împărțit egal aceleiași eternități
fără discriminări de emisie
când te invoc smerit nu mi te-arăta doar ca un demiurg de duminică
nu doar odihna și-a pus pecetea pe epiderma stelară din care
expir strălucirile

poate culoarea ochilor mei nu știe încă să alchimizeze
întunericul fără să-l întoarcă
oglinzilor
injectezi în venele lumii îndoiala cine sunt arde sulfuric în bucatele zilei
sub crusta glazurată otrava care veșnicește lumina
tatuează vibrația în algoritmi unici
înțelesul coacerii verbul a fi nu trebuie să cadă
de pe ram ca un fruct putrezit în verde

nu vărsa frigul galactic în inimă înainte de-a seta programul pulsației

și ne iartă nouă păcatul dividerii
ruga înverzește pustiuri spun străbunii nu mă lăsa pieirii tată între tâmpile tale
adăpostește-mi genunchii păsări măiestre își fac în vertebre cuiburi
ai încredere mai am de colorat câteva stele
și nu cred că morga didactică ți s-a lipit de creier într-atât
încât să uiți
viața nu se respiră în piele de reptilă groasă și solzoasă
precum o moarte embrionară

nu vreau ca arătătorul efemerului să acuze mai departe de cerul vândut
pe bucată în arterele mele sângele fierbe

universul ce rămâne staționar din cauza închistării
și-și ronțăie propriul cordon ombilical
nu-mi poate contabiliza nici aripile frânte nici văzduhurile doar morții
arată fără greș calea regală

deschide-ți pleoapele să-mi pot impregna pupila de taine

față în față cu tine părinte împart increatul la doi înainte de-a apăsa
butonul big bang-ului